

לה:

	
ל' א מיי' פ"ז מהל' מחסורי כפרה הל' א:	
לח ב ג מיי' פ"ה מהל' משכב ומושב הל' א	
ונפ"ז מהל' חסורי ביאה הל' ז והל"ח סמג ללחין קוף ועשין	
רמג:	
לפ ד מיי' פ"ז מהל' חסורי ביאה הל"ח סמג ללחין קוף ועשין רמג:	
ב ה מיי' שס פ"ז הל' ז:	
בא ו מיי' פ"ה מהל' משכב ומושב הל"ז:	
בב ז מיי' פ"ז מהל' חסורי ביאה הל' ז:	
בג ח מיי' פ"ג מהל' משכב ומושב הל"א:	
בד ט מיי' פ"ז מהל' חסורי ביאה הל"ה ווהל"ן:	

	
א' אתם מודים בנדה. תימה מאי קסברי צית הלל דקמייתי מנדה דפשיטא כדמהדר להו צית שמאי וי"ל דמייתי משום דליפתקש לידה לנדה דכתיב כימי נדת דותה וכתיב וטמאה שבועים כנדתה: איבא בינייהו שופעת מתוך שבעה ב'. איכא צינייהו טוצא כל הני דפריך בסמוך אלא דפשוט יומר נקט: בשופעת. והשתא אפי' בטצלה יטמאו צית הלל לח ויצב ומתניטין נקט ולא טצלה משום צית שמאי וא"ת דבעדיות קתני הך דיולדת גצי קולי צית שמאי וחומרי צית הלל הלא בשופעת מתוך מ' ו(למה) הוו צית הלל לקולא וי"ל דכי אתשיל בתחלת לידה אתשיל: א' בשופעת אָמאי איצטרך. וא"ת מכל מקום משום צית שמאי איצטרך כדמשני ומאי סלקא דעמיה דמקשה דהא לרז נמי לא אצטרך סיפא אלא לאשמועינן דמודו צית שמאי דמטמא לח ויצב משום דלא ספרה ויש לומר דלרז איצטרך לאשמועינן דמודו צית שמאי ציולדת צוצב משום דמעין אחד הוא דאי מרישא הוה אמינא דטעמייהו משום דקסברי צ' מעיינות הן וי'ואפילו ציולדת צוצב מטהרין וצית הלל סברי דמעין אחד הוא לכך אצטרך סיפא אלא ללוי דמוקי רישא בשופעת וסברי צ"ש מעין אחד הוא סיפא מאי קא משמע לן: ושין	
הוא הדין והיא התשובה למימרא דפליגי והתנן ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש לא קשיא יבאן שספרה כאן שלא ספרה והתניא ויולדת צוצב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן וי'איתמר רב אמר ימעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו ולוי אמר שני מעינות הם נסתם הטמא נפתח הטהור נסתם הטהור נפתח הטמא מאי בינייהו איבא בינייהו שופעת מתוך שבעה לאחר שבעה ומתוך ארבעה עשר לאחר ארבעה עשר ומתוך ארבעים לאחר ארבעים שמינים וסיפא לקולא מיתיבי דם היוולדת שלא טבלה בית שמאי אומרים כרוקה וכמימי רגליה וב"ה אומרים מטמא לח ויבש קא ס"ד דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך לוי הכא במאי עסקינן בשופעת אי בשופעת מ"ט דב"ש קסברי ב"ש מעין אחד הוא בשלמא ללוי היינו דאיבא בין ב"ש וב"ה אלא לרב מאי בינייהו איבא בינייהו יומי וטבילה דבית שמאי סברי ביומי תלה רחמנא וב"ה סברי יביומי וטבילה ת"ש ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש ס"ד הכא גמי דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך הכא גמי בשופעת אי בשופעת למאי איצטרך לב"ש איצטרך אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא הני מילי ביולדת גרידתא דשלימו להו יומי ואבל יולדת צוצב דבעי ספירה לא תא שמע וי'דותה תטמא ו'לרבות את בועלה דותה תטמא לרבות הלילות דותה תטמא ו'לרבות היוולדת צוצב שצריכה שתשב שבעה ימים נקיים בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים אלא	

בנות כותים פרק רביעי נדה

שהא עושה משכב ומושב. אב הטומאה מה שאין כן בקרי: **אלא פשיטא בראייה ראשונה**. דהוי בכלל קרי כדאקשינן לעיל ונ"א] **הוצ** ואשר תלא ממנו וכו': **דיסה**. כלומר מתמקמק ונפרד ואינו קשור: **מוורס**. שאינה משרלת אפרוח תחת תרנגולת: **יולדת צוצב סוכיה שאם טצלה**. לאחר שנמנה ו' נקיים לצד ימי טומאת לידה: **וראסה טהורה היא**. דס טהור הוא וכי לא טצלה וראתה טמא: **אמרו להם צית שמאי הוא הדין כו'**. כלומר כי היכי דאמרינן ציולדת גמורה וי' גרידא שלא טצלה וראתה טהורה כך יולדת צוצב שעצרו עליה ימי לידה ושבעה נקיים ולא טצלה וראתה טהורה: **כאן שספרה**. א] בראיותה בספרה ו' נקיים. מתניתין דמודו צית שמאי כשעצרו ימי לידה ועדיין לא ספרה אחריהם שבעה נקיים והכי קאמר אף על גב דאמרי צית שמאי ציולדת גרידתא כרוקה וכמימי רגליה מודים ציולדת צוצב שלא ספרה דכל זמן שלא ספרה וצה היא ואם ראתה לא הוי כרוקה וכמימי רגליה דאילו רוק מטמא לח ולא יבש כדאמר דס הנדה [לקמן ט. וכי ירוקה] כעין ריקקה דהיינו לח אצל דמה מטמא לח ויבש כשאר דס הנדה כדילפינן דס הנדה [שם דף נד:]: **והסניא**. בניחותא: **צית שמאי לשיטתן**. כי היכי דמטהרי ציולדת גרידתא מטהרי צהך דקסברי ציומי תלה רחמנא והא מלו לה כל ימים שלה: **וצית הלל לשיטתן**. דקסברי ציומי וטצילה תלה רחמנא וכיון דלא טצלה הוי דמה טמא כטומאת לידה דהוי אב הטומאה: **מעין אחד הוא**. דס הבא צימי לידה ודס הבא צימי טוהר ממעין אחד הן צאין: **הטורס טמאסו**. כל שבעה לזכר וי"ד לנקבה: **והטורס טהרסו**. אחר מכן: **נססס הטמא**. לאחר שבעים ונפתח הטהור: **נססס הטהור**. לאחר שמיים ונפתח הטמא: **לרז רישא**. דשופעת מתוך ימי טומאה לימי טהרה לקולא וטהורה ואף על גב דלא פסק דהא תהורה טהרתו: **וסיפא**. דשפעה מתוך מ' לאחר מ' ומתוך פ' לאחר שמיים לחומרא וטמאה לאחר שמיים דהתורה טמאתו: **ללוי רישא לחומרא**. כיון דלא פסקא לה נסתם מעין טמא: **וסיפא לקולא**. דכיון דלא פסקה לא נסתם מעין טהור: **קס"ד דפסקה**. יוס או שנים לאחר שבעים ומשום הכי מטמא לח ויבש דממעין טמא צא והתורה לא טהרתו לצ"ה אלא ציומי וטצילה: **אלא ללוי**. הא ממעין טהור אתא דכי פסקה נסתם הטמא: **בשופעת**. מתוך ימי טומאה לימי טהרה ולא פסקה: **בשלמא ללוי**. דאמר לצ"ה צ' מעינות הן: היינו

דאיכא בין צית שמאי וצית הלל. דלצית הלל שני מעינות הן וכיון דלא פסק טמאה דלא נסתם הטמא ולצית שמאי מעין אחד הוא והתורה טהרתו אחר שבעים: **אלא לרז**. דאמר מעין אחד הוא אי צית הלל קיימי כוותיה: **מאי איכא כו'**. כלומר במאי קמיפלגי ומאי טעמא דצית הלל דמטמאין: **ציומי וטצילה**. לא שגא שופעת לא שגא פוסקת כל זמן שלא טצלה הוי דמה טמא צימי וי' לידתה: **ומודים ציולדת צוצב שטמאסא**. ואוקימנא כשעצרו ימי לידתה ולא ספרה אחריהן ו' נקיים וקס"ד הכא גמי דפסקה אחר שבעים ומשום הכי מטמא דממעין טמא אתו והתורה לא טהרתו עד שתשז ו' נקיים כדין וצה: **אמאי מטמאה**. דהא ממקום טהור הוא צא והרי הוא כדס מגפתה וכרוקה שמתמא לח משום מעין הוצ ולא יבש: **לצ"ש אצטרך**. דקאמר מעין אחד הוא ומטהרי לה ציולדת גרידתא אחר ימי לידתה מיד דציומי תלא רחמנא אצטרך ציולדת צוצב לאשמועינן דמטמאה וי' דהני מילי. דהוי דס טוהר לאחר ימי לידה ציולדת גרידתא אצל ציולדת צוצב דבעיא ספורים כל זמן שלא ספרה הוי דמה כדס וצה דהא מחד מעין אחי ותורה לא טהרתו עד שתספור כדכתיב וי'ויקרא טו] ואחר מטהר אחר אחר לכוין [לעיל ג:]: **דוסה סטמא**. קרא יתיירא הוא דה"ל למכתב וטמאה ו' ימים כימי נדה ולשתוק: **לרצות שטמאסא אס בועלה כנדה ולרצות אס הלילות כימים**. דלא תימא ימים כתיב: **משום הכי צעיא**. הפסקה שבעה נקיים דממעין דמים טמאים אחי והתורה לא טהרתו עד שתספור שבעה נקיים כדכתיב דותה טמא: **אלא**

	
א] ולקמן ט., ב] סנהדרין פז: [לעיל יא., ג] ולקמן לז: [ד] כסיף לתא גמורה, ח] ויקרא טו, ו] נכמי רש"ש, ז] סיף לאחר מ' הוו צ"ה כו', מהרי"ם, ח] צ"ל ואפילו ציולדת צוצב מטהרין צ"ש וי"ה מטמאין משום דמעין א' כי, מהרי"ם,	
 תורה אור השלם	
↑ דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים בימי נדת ידוהה ותיטא: ויקרא יב ב	
 הגהות הב"ח	
(א) רש"י ד"ה לנ"ש איתריך וד"ה דהני מילי הד"ס:	
 הגהות מהר"ב רנשבורג	
(א) רש"י ד"ה כאן שספרה בראיותה. מלת בראיותה נמחק וצ"ב ברימא:	
 מוסף רש"י	
מעין אחד הוא. דס הבא בתוך ו' של לידה ודס הבא לאחר שבעה, ממעין אחד הוא (לעיר יא.) או: דס הבא בשבעים של נקיה שהיא טמא ודס הבא לאחר שבעים שהיא טהור, ממעין אחד הוא (מהדרין פז.) התורה טמאה. תוך שבעה לזכר וי"ד לנקבה, והתורה טהרתו. כל ימי טוהר (לעיל שם) או: תהורה עמאסו כל שבעים והמורה טהרתו לאחר שבעים וחזרה וטמאסו לאחר שכלין ימי טוהר (מהדרין שם), נסתם הטמא. לאחר שבעים ונפתח הטהור, וכשנסתם הטהור כסוף ימי טוהר נסתם הטמא (שם) או: נסתם הטמא כל ימי הלילה ונסתם הטהור, ולסוף שבעה לזכר וי"ד לנקבה נסתם הטמא ונפתח הטהור (לעיר שם).	
איבא בינייהו שופעת ב'. לרב אע"פ שלא פסק מעיניה בתוך שבעים ויולא דס לאחר שבעים ממנה טהור, וללוי טמא עד שתפסוק שעה, דנימא נסתם הטמא, והשופעת מתוך שמונים לאחר שמונים, לרב טמאה ואע"פ שזו מעין עגמו של ימי טוהר, וללוי טהורה עד שתפסוק מעין הטהור ויפתח מעין הטמא (מהדרין שם). ביומי וטבילה, דלא קיי דס טוהר אלא לאחר טבילה (לקמן ח.ב.ב.).	

בנות כותים פרק רביעי נדה

א' אתם מודים בנדה. תימה מאי קסברי צית הלל דקמייתי מנדה

דפשיטא כדמהדר להו צית שמאי וי"ל דמייתי משום דליפתקש

לידה לנדה דכתיב כימי נדת דותה וכתיב וטמאה שבועים כנדתה:

איבא בינייהו שופעת מתוך שבעה ב'. איכא צינייהו טוצא

כל הני דפריך בסמוך אלא דפשוט יומר נקט:

בשופעת. והשתא אפי' בטצלה יטמאו צית הלל לח

ויצב ומתניטין נקט ולא טצלה משום צית שמאי וא"ת דבעדיות קתני הך דיולדת גצי קולי צית שמאי וחומרי צית הלל הלא בשופעת מתוך מ' ו(למה) הוו צית הלל לקולא וי"ל דכי אתשיל בתחלת לידה אתשיל:

א' בשופעת אָמאי איצטרך. וא"ת מכל מקום משום צית שמאי איצטרך כדמשני ומאי סלקא דעמיה דמקשה דהא לרז נמי לא אצטרך סיפא אלא לאשמועינן דמודו צית שמאי דמטמא לח ויצב משום דלא ספרה ויש לומר דלרז איצטרך לאשמועינן דמודו צית שמאי ציולדת צוצב משום דמעין אחד הוא דאי מרישא הוה אמינא דטעמייהו משום דקסברי צ' מעיינות הן וי'ואפילו ציולדת צוצב מטהרין וצית הלל סברי דמעין אחד הוא לכך אצטרך סיפא אלא ללוי דמוקי רישא בשופעת וסברי צ"ש מעין אחד הוא סיפא מאי קא משמע לן:

ושין

הוא הדין והיא התשובה למימרא דפליגי והתנן ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש לא קשיא יבאן שספרה כאן שלא ספרה והתניא ויולדת צוצב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן וי'איתמר רב אמר ימעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו ולוי אמר שני מעינות הם נסתם הטמא נפתח הטהור נסתם הטהור נפתח הטמא מאי בינייהו איבא בינייהו שופעת מתוך שבעה לאחר שבעה ומתוך ארבעה עשר לאחר ארבעה עשר ומתוך ארבעים לאחר ארבעים שמינים וסיפא לקולא מיתיבי דם היוולדת שלא טבלה בית שמאי אומרים כרוקה וכמימי רגליה וב"ה אומרים מטמא לח ויבש קא ס"ד דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך לוי הכא במאי עסקינן בשופעת אי בשופעת מ"ט דב"ש קסברי ב"ש מעין אחד הוא בשלמא ללוי היינו דאיבא בין ב"ש וב"ה אלא לרב מאי בינייהו איבא בינייהו יומי וטבילה דבית שמאי סברי ביומי תלה רחמנא וב"ה סברי יביומי וטבילה ת"ש ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש ס"ד הכא גמי דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך הכא גמי בשופעת אי בשופעת למאי איצטרך לב"ש איצטרך אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא הני מילי ביולדת גרידתא דשלימו להו יומי ואבל יולדת צוצב דבעי ספירה לא תא שמע וי'דותה תטמא ו'לרבות את בועלה דותה תטמא לרבות הלילות דותה תטמא ו'לרבות היוולדת צוצב שצריכה שתשב שבעה ימים נקיים בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים אלא

^[1] תימה מאי קסברי צית הלל דקמייתי מנדה

^[2] דפשיטא כדמהדר להו צית שמאי וי"ל דמייתי משום דליפתקש

^[3] לידה לנדה דכתיב כימי נדת דותה וכתיב וטמאה שבועים כנדתה

^[4] איכא צינייהו טוצא כל הני דפריך בסמוך אלא דפשוט יומר נקט

^[5] בשופעת והשתא אפי' בטצלה יטמאו צית הלל לח

^[6] ויצב ומתניטין נקט ולא טצלה משום צית שמאי וא"ת דבעדיות קתני הך דיולדת גצי קולי צית שמאי וחומרי צית הלל הלא בשופעת מתוך מ'

^[7] ו(למה) הוו צית הלל לקולא וי"ל דכי אתשיל בתחלת לידה אתשיל

^[8] א' בשופעת אָמאי איצטרך וא"ת מכל מקום משום צית שמאי איצטרך כדמשני ומאי סלקא דעמיה דמקשה דהא לרז נמי לא אצטרך סיפא אלא לאשמועינן דמודו צית שמאי דמטמא לח ויצב משום דלא ספרה ויש לומר דלרז איצטרך לאשמועינן דמודו צית שמאי ציולדת צוצב משום דמעין אחד הוא דאי מרישא הוה אמינא דטעמייהו משום דקסברי צ' מעיינות הן וי'ואפילו ציולדת צוצב מטהרין וצית הלל סברי דמעין אחד הוא לכך אצטרך סיפא אלא ללוי דמוקי רישא בשופעת וסברי צ"ש מעין אחד הוא סיפא מאי קא משמע לן

^[9] ושין

^[10] הוא הדין והיא התשובה למימרא דפליגי והתנן ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש לא קשיא יבאן שספרה כאן שלא ספרה והתניא ויולדת צוצב שספרה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן

^[11] וי'איתמר רב אמר ימעין אחד הוא התורה טמאתו והתורה טהרתו ולוי אמר שני מעינות הם נסתם הטמא נפתח הטהור נסתם הטהור נפתח הטמא מאי בינייהו איבא בינייהו שופעת מתוך שבעה לאחר שבעה ומתוך ארבעה עשר לאחר ארבעה עשר ומתוך ארבעים לאחר ארבעים שמינים וסיפא לקולא מיתיבי דם היוולדת שלא טבלה בית שמאי אומרים כרוקה וכמימי רגליה וב"ה אומרים מטמא לח ויבש קא ס"ד דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך לוי הכא במאי עסקינן בשופעת אי בשופעת מ"ט דב"ש קסברי ב"ש מעין אחד הוא בשלמא ללוי היינו דאיבא בין ב"ש וב"ה אלא לרב מאי בינייהו איבא בינייהו יומי וטבילה דבית שמאי סברי ביומי תלה רחמנא וב"ה סברי יביומי וטבילה ת"ש ומודים ביולדת צוצב שהיא מטמאה לח ויבש ס"ד הכא גמי דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש אמר לך הכא גמי בשופעת אי בשופעת למאי איצטרך לב"ש איצטרך אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא הני מילי ביולדת גרידתא דשלימו להו יומי ואבל יולדת צוצב דבעי ספירה לא תא שמע וי'דותה תטמא ו'לרבות את בועלה דותה תטמא לרבות הלילות דותה תטמא ו'לרבות היוולדת צוצב שצריכה שתשב שבעה ימים נקיים בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים אלא